

dispoziția autorității naționale competente să monitorizeze condițiile de muncă evidența timpului de lucru astfel încât să permită consultarea sa imediată atât timp cât această obligație este necesară pentru aducerea la îndeplinire de către această autoritate a sarcinilor sale de monitorizare a aplicării reglementării în materia condițiilor de muncă, în special în ceea ce privește timpul de lucru.

(¹) JO C 295, 29.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 13 iunie 2013 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-345/12) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/91/CE — Performanța energetică a clădirilor — Articolul 7 alineatele (1) și (2), articolul 9, articolul 10, articolul 15 alineatul (1) — Transpunere incorectă — Netranspunere în termenul prevăzut — Directiva 2010/31/UE — Articolul 29]

(2013/C 225/64)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Montaguti și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent asistat de A. De Stefano, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor dispozițiilor necesare pentru a se conforma articolului 7 alineatele (1) și (2) și articolului 10, precum și articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 1, p. 65, Ediție specială, 12/vol. 02, p. 44) coroborate cu articolul 29 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, p. 13)

Dispozitivul

1. Prin faptul că nu a prevăzut obligația de a pune la dispoziție un certificat de performanță energetică în cazul vânzării sau închirierii unui imobil în conformitate cu articolele 7 și 10 din Directiva 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor, și prin faptul că a omis să notifice Comisiei Europene măsurile de transpunere a articolului 9 din Directiva 2002/91, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatele (1) și (2) și al articolului 10, precum și al articolului 15 alineatul (1) din această directivă, coroborate cu articolul 29 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor.

2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 287, 22.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 mai 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil Constitutionnel — Franța) — Jeremy F/Premier ministre

(Cauza C-168/13 PPU) (¹)

[Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Articolul 27 alineatul (4) și articolul 28 alineatul (3) litera (c) — Mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre — Principiul specialității — Cerere de extindere a mandatului european de arestare care a justificat predarea sau cerere de predare ulterioară către alt stat membru — Decizie a autorității judiciare a statului membru de executare prin care este acordat consimțământul — Cale de atac suspensivă — Admisibilitate]

(2013/C 225/65)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil Constitutionnel

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jeremy F

Pârât: Premier ministre

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Conseil Constitutionnel — Interpretarea articolelor 27 și 28 din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3) — Extinderea efectelor mandatului european de arestare — Existența unei acțiuni (recurs) în statul solicitat împotriva deciziei autorității judiciare de executare, în speță camera de instrucție a unei curți de apel — Termenul de 30 de zile

Dispozitivul

Articolul 27 alineatul (4) și articolul 28 alineatul (3) litera (c) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că nu se opun prevederii de către statele membre a unei căi de atac care suspendă executarea deciziei pe care autoritatea judiciară o adoptă, în termen de 30 de zile de la primirea cererii, pentru a-și da consimțământul fie pentru ca o persoană să fie urmărită penal, condamnată sau deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării acesteia în temeiul unui mandat european de

arestare, alta decât cea care a motivat această predare, fie pentru predarea unei persoane către un stat membru, altul decât statul membru de executare, în temeiul unui mandat european de arestare emis pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării menționate, cu condiția ca decizia definitivă să fie adoptată în termenele prevăzute la articolul 17 din aceeași decizie-cadru.

(¹) JO C 156, 1.6.2013.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 21 martie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Cível da Comarca do Porto — Portugalia) — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira/ Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Cauza C-229/10) (¹)

(Articolul 99 din regulamentul de procedură — Asigurare de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Directivele 72/166/CEE, 84/5/CEE, 90/232/CEE și 2005/14/CE — Drept la despăgubire ca urmare a asigurării de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule — Răspunderea civilă a asiguratului — Contribuția victimei la prejudiciu — Excluderea sau limitarea dreptului la despăgubire)

(2013/C 225/66)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Părțile din procedura principală

Reclamante: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira, Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Pârâtă: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Interpretarea Directivei 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10), a Directivei 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO 1984, L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104), a Directivei 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 240, în special a articolului 1a din aceasta), a Directivei 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la asigurarea

de răspundere civilă auto și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE ale Consiliului (a patra directivă privind asigurarea auto) (JO L 181, p. 65, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 3) și a Directivei 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 de modificare a directivelor 72/166/CEE, 84/5/CEE, 88/357/CEE și 90/232/CEE și a Directivei 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de răspundere civilă auto (JO L 149, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 212) — Dispoziție națională care exclude răspunderea pentru riscul rezultat din circulația autovehiculelor în caz de accident ca urmare a răspunderii exclusive a pietonului victimă a accidentului respectiv și care permite excluderea sau reducerea dreptului la despăgubire a victimelor accidentului, în cazul unor culpe concurente, ca urmare a contribuției victimei la survenirea pagubei

Dispozitivul

Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi, A doua directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule și a treia Directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unor dispoziții naționale din domeniul dreptului răspunderii civile care permit excluderea sau limitarea dreptului victimei unui accident să solicite o despăgubire în temeiul asigurării de răspundere civilă a autovehiculului implicat în accident, pe baza unei aprecieri individuale a contribuției exclusive sau parțiale a acestei victime la propriul prejudiciu.

(¹) JO C 195, 17.7.2010.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 16 mai 2013 — Caixa Geral de Depósitos, SA/Comisia Europeană, Republica Portugheză

(Cauza C-242/11 P) (¹)

[Recurs — Articolele 149 și 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) — Subvenție globală de sprijin al investițiilor locale în Portugalia — Reducerea sprijinului financiar — Nepronunțare asupra fondului — Inadmisibilitate vădită]

(2013/C 225/67)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurentă: Caixa Geral de Depósitos, SA (reprezentant: N. Ruiz, advogado)